

havde en noget større Myndighed, end Lovforslaget vil indrømme det. Jeg skal saaledes anføre et Punkt af § 8, paa hvilket det forekommer mig, at det kunde være hensigtsmæssigt, om Politiet fik en noget større Myndighed, og det er, hvor der i det andet Stykke af Paragrafen tales om Retten til at anholde dem, der have begaaet Forseelser mod den offentlige Orden, hvilket Udtryk jo atter er ubestemt, er et Udtryk, med Hensyn til hvilket man kommer i Tvivl om, hvorvidt det skal danne en Modsetning til „Forbrydelse“, eller hvorvidt det blot skal være en Variation af dette sidste. Jeg mener, at der egentlig savnes en Bestemmelse i § 8 gaende ud paa, at Politiet skal være berettiget til at anholde den, der træffes i Færd med at begaa en Forseelse imod den offentlige Orden, ikke blot naar han maa berygtes, ellers at ville unddrage sig det ham for en saadan Forseelse paa hvilende Ansvar, men ogsaa naar hans Anholdelse er nødvendig for at standse den retstridige Virksomheds Fortsættelse. Det kan jo nemlig godt være, at en Dumultuant, der gjør sig skyldig i den Slags Uorden, er fuldkomment vel bekendt og er en paa Stedet bosiddende Mand, og man kan jo i saa Fald ikke sige, at det, som i § 8 forudsat, er nødvendigt at anholde ham, fordi han ellers vil unddrage sig Følgerne af sin Handling, men det kan ikke desto mindre ofte desuagtet være nødvendigt og rigtigt at anholde en saadan Person blot for at standse hans utilbørlige Virksomhed og for at forhindre ham i at fortsætte den. Det forekommer mig derfor, at der maa siges at savnes en Bestemmelse i den Retning, at Politiet kan anholde den, der begaar en Forseelse mod den offentlige Orden, naar dette er nødvendigt for at standse ham i den ulovlige Virksomheds Fortsættelse eller noget lignende. Jeg tror dernæst ogsaa, at der vel kunde være Anledning til overfor visse Personer at indrømme en Ret til at anholde dem, uden at de egentlig ere mistænkte for at have begaaet nogen bestemt Forbrydelse. Jeg sigter herved navnlig til Personer, der streife omkring uden at kunne paavise noget lovligt Erhverv, saaledes som det allerede blev omtalt af det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Drenholm).

Hvad der for mig nærmest staar som Grunden til, at man dog foreløbig kan slaa sig til Ro ved Lovforslagets Bestemmelser i den omtalte Retning, er den af mig allerede nævnte Forudsætning, hvorfra jeg gaar ud, at alle de herhenhørende Spørgsmaal ville finde deres Afgjørelse ved den ventede nye Lov om Retspleien. I Betragtning heraf kan man vel, hvor usuldfomne man end maa erkende de paagjældende Bestemmelser for at være, dog nok finde sig i, at det Samme, som i saa Henseende gjælder i Kjøbenhavn, nu ogsaa, indtil det nævnte Tidspunkt indtræder, bliver gjældende udenfor Kjøbenhavn. Men jeg maa dog, som allerede for antydet, sige til, at, hvis man maatte antage, at Retsreformen var Noget, der laa i en lang og uvis Fremtid, saa kan jeg ikke godt forestille mig, at man kunde slaa sig til Ro ved de omtalte Bestemmelser. Jeg skal endnu kun berøre et Punkt i de omtalte Paragrafer, fordi Forholdet med Hensyn til samme er noget eiendommeligt og stiller sig noget anderledes end med Hensyn til de andre af mig nævnte Punkter. Jeg sigter herved til Slutningsbestemmelsen i § 10. Denne Slutningsbestemmelse er ligefrem optagen af den kjøbenhavnske Politilov af 1863, men der kunde maasse nok paa Grund af et senere tilkommet Lovdatum nu være Anledning til at affatte den noget anderledes. Andet og tredje Stykke af § 10 handler jo om Politimyndigheden overfor offentlige Forsamlinger, og de maa anses for at indeholde en nærmere Udførelse og Anvendelse af Grundlovsbestemmelsen i saa Henseende. I det andet Stykke af § 10 hedder det nu: „Ved offentlige Forsamlinger under aaben Himmel skal Politiet yde sin Bistand til at opretholde Orden. Opstaar der Uorden, som udarter til voldelig Udsæd, kan Politiet fordrø Forsamlingen Hæbet, efterkommens ikke denne Forbring, kan Politiet selv erklære Forsamlingen for Hæbet og indskrider da som ved Oplob.“ Der næst hedder det saa videre i tredje Stykke: „Ved andre offentlige Forsamlinger kan Politiet efter Anmodning af Forsamlingens Leder yde sin Bistand til Ordenens Overholdelse og paa hans Begjæring, eller naar der opstaar Ufred